

UZASADNIENIE

Ustawowa przedstawicielka małoletniej powódki - pozwanej wzajemnie O. A. J. T. wystąpiła z powództwem przeciwko A. S. (1) o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie I C 305/11 z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 1.200 zł miesięcznie, płatnych do jej rąk do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatnościach należnych rat alimentacyjnych, poczynając od dnia 1 listopada 2014 r. Domagała się również zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany - powód wzajemny A. S. (1) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa, domagając się jednocześnie w powództwie wzajemnym obniżenia alimentów na rzecz małoletniej O. S. z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 400 zł miesięcznie.

Wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2015 r. w sprawie o sygn. akt: III. RC. 381/14 Sąd Rejonowy w (...) III Wydział Rodzinny i Nieletnich alimenty zasądzone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie I C 305/11 od pozwanego A. S. (1) na rzecz małoletniej powódki O. S. w kwocie po 600 zł miesięcznie z dniem 18 listopada 2014 r. podwyższył do kwoty po 700 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności każdej raty do rąk matki małoletniej powódki - A. T., a w pozostałym zakresie powództwo główne oddalił; oddalił powództwo wzajemne; odstąpił od obciążania pozwanego - powoda wzajemnego kosztami postępowania w sprawie przejmując je na rachunek Skarbu Państwa; wyrokowi w pkt I nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i prawne:

A. T. (poprzednio S.) i A. S. (1) byli małżeństwem od dnia 22 marca 1995 r. do dnia 22 maja 2012 r. Ze związku tego mają córkę O. S. ur. (...)

Wyrokiem z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie I C 305/11 Sąd Okręgowy w (...) rozwiązał przez rozwód małżeństwo A. T. i A. S. (1) - z winy obojga stron, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad dzieckiem stron powierzył obojgu rodzicom, ustalając miejsce pobytu O. S. przy matce, zobowiązał jednocześnie strony do ponoszenia kosztów wychowania i utrzymania małoletniej O., określając udział A. S. (1) na kwotę po 600 zł miesięcznie, płatną z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletniej.

W dacie ustalenia obowiązku alimentacyjnego małoletnia pozostawała pod opieką matki, z którą od stycznia 2010 r. mieszkała w miejscowości O., przy ul. (...), w mieszkaniu rodziców A. T.. Mieszkanie znajdowało się w budynku wielorodzinnym i składało się z trzech pokoi, kuchni, łazienki. O. S. miała wówczas 14 lat i była uczennicą I klasy gimnazjum. Korzystała z dodatkowych zajęć nauki języka angielskiego. Małoletnia chorowała na alergię, w związku z czym przyjmowała stałe leki i co dwa miesiące szczepionki. Chorowała również na przewlekłe atopowe zapalenie skóry. Jej matka wskazała wówczas, że do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej niezbędna jest kwota 1.190 zł miesięcznie i jak ustalił Sąd Okręgowy w Suwałkach minimalna kwota niezbędna do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej wynosiła co najmniej 1.000 zł miesięcznie.

Matka małoletniej - A. T. miała wówczas 39 lat. Z wykształcenia zawodowego była ekonomistką. Zatrudniona była w Banku (...) S.A. w O. na stanowisku dyrektora z wynagrodzeniem netto w wysokości 4.400 zł miesięcznie. Małoletnia pozostawała na jej niemal wyłącznym utrzymaniu, a A. S. (1) realizował swój obowiązek alimentacyjny uiszczając dobrowolnie na jej rzecz kwoty po 400 zł miesięcznie.

Ojciec małoletniej - A. S. (1) miał wówczas 41 lat. Z zawodu był mechanikiem samochodowym i prowadził własny warsztat mechaniki samochodowej. Posiadał również gospodarstwo rolne o powierzchni około 25 ha użytkowane

przez osoby trzecie. W dniu 18 sierpnia 2010 r. w wyniku przestępstwa popełnionego na jego szkodę doznał rozległych obrażeń głowy, z uszkodzeniem mózgu, w związku z czym był leczony przez 6 miesięcy i przez okres jednego roku był poddawany rehabilitacji. W związku z doznany urazem cierpiał na encefalopatię pourazową i wymagał stałego leczenia, w związku z czym przeciwwskazane było jego uczestnictwo w rozprawach sądowych, jak również podejmowanie przez niego pracy w gospodarstwie rolnym. Wówczas jego głównym źródłem utrzymania po uszkodzeniu ciała jakiego doznał w dniu 18 sierpnia 2010 r., w czasie orzekania w sprawie o rozwód był zasiłek rehabilitacyjny w wysokości 1.620 zł netto oraz nieustalony dochód z warsztatu mechaniki samochodowej. Faktycznie otrzymał zasiłek chorobowy za okres 162 dni w łącznej wysokości 1.620 zł.

Obecnie małaletnia O. S. ma lat 17. Jest uczennicą I klasy Liceum Ogólnokształcącego w O.. Osiąga dobre i bardzo dobre wyniki w nauce. Uczęszcza na odpłatne zajęcia nauki języka angielskiego, których miesięczny koszt przez okres 10 miesięcy wynosi 150 zł, uczęszcza również dwa razy w tygodniu na korepetycje z języka niemieckiego, gdzie koszt jednej godziny wynosi 50 zł, a miesięczny koszt wynosi 400 zł, gdyż planuje zdawać egzamin maturalny z rozszerzonego języka niemieckiego. Dodatkowo zaczęła uczęszczać jeden raz w tygodniu na korepetycje z chemii, gdzie koszt jednej godziny wynosi 50 zł, a miesięczny koszt wynosi 200 zł, a od nowego roku szkolnego będzie na te korepetycje uczęszczać dwa razy w tygodniu w związku z czym miesięczny koszt wzrośnie do kwoty 400 zł.

O. S. uczęszcza w roku szkolnym, raz w tygodniu na płatne zajęcia sportowe z tenisa, gdzie koszt jednej godziny wynosi 20 zł. W związku z powyższym jej matka miesięcznie ponosi koszty w wysokości od 60 do 80 zł. W okresie wakacyjnym treningi z tenisa odbywają się w zależności od możliwości czasowych trenera, jednak są częstsze. Dodatkowo matka małaletniej ponosi koszty zakupu sprzętu do tenisa oraz ubrań, których koszt wynosi rocznie co najmniej 2000 zł.

O. S. cierpi na alergię na kurz i roztocza i co dwa miesiące jest odczulana. Cierpi również na trądzik lekooporny skutkujący silnymi zmianami ropnymi występującymi na skórze pleców, w związku z czym przez okres około 6 miesięcy była leczona antybiotykiem. W związku z długotrwałym leczeniem antybiotykowym pojawiły się skutki uboczne i była również leczona gastrologicznie oraz ginekologicznie.

Małaletnia była wszechstronnie i wielokrotnie diagnozowana, w tym prywatnie, w kierunku ewentualnych zmian chorobowych kręgosłupa, kolana oraz alergologicznie.

Jest uczulona na gluten owsa, na soczewicę, ananasa, pstrąga i wanilię. Część żywności bezglutenowej jest kupowana przez Internet.

Wedle przedstawionego przez matkę małaletniej wykazu, miesięczne utrzymanie O. S. wynosi 2.328 zł, w tym 500 zł na żywność, 300 zł na ubrania, 83 zł na podręczniki, zeszyty, przybory szkolne, 150 zł za dodatkowe zajęcia z języka angielskiego, 400 zł za korepetycje z języka niemieckiego, 100 zł na kosmetyki, 130 zł na szczepionki od roztoczy i pleśni, 150 zł na leki histaminowe, antybiotyki od trądziku i witaminy, 50 zł na środki chemiczne, 100 zł na kieszonkowe, 30 zł na fryzjera, 125 zł na wyjazdy wakacyjne, ferie zimowe, 60 zł za tenis, 50 zł na telefon komórkowy, 100 zł na inne nieprzewidziane wydatki (wycieczki szkolne, urodziny koleżanki/kolegi, wyjście do kina, na lody).

A. T. ma aktualnie 42 lata. Z wykształcenia jest ekonomistą. Nie pozostaje w związku partnerskim. Jest nadal zatrudniona w Banku (...) Oddział w O. na stanowisku dyrektora oddziału, z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości średniej za ostatnie 6 miesięcy 2014 r. wynoszącym około 6.750 zł. Zamieszkuje obecnie wraz z córką we własnym mieszkaniu przy ul. (...) w O. i ponosi koszty jego utrzymania w wysokości: około 550 zł z tytułu czynszu, dodatkowo około 566 zł z tytułu 6-ciomiesięcznego rozliczenia zużycia wody, 144 zł z tytułu telewizji cyfrowej i Internetu, 232,20 zł z tytułu rocznego abonamentu RTV, 113 zł z tytułu rocznego podatku od nieruchomości, około 170 zł z tytułu opłat za energię elektryczną, około 60 zł za telefon. Miesięczne koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 1.047 zł miesięcznie, z czego przypadający na małaletnią udział wynosi około 523 zł. A. T. pozostaje w związku partnerskim ze S. S. (2), z którym nie mieszka, jednak często z nim przebywa.

A. S. (1) ma aktualnie 44 lata. Pozostaje w nieformalnym związku z M. Ś., zatrudnioną w Piekarni - Cukierni (...) w O. na 1/ 2 etatu, z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1.400 zł brutto i około 1.000 zł netto. Jest

właścicielem nieruchomości zabudowanej domem jednorodzinny i warsztatem mechaniki samochodowej położonej w miejscowości S., jak również innych nieruchomości, w tym gospodarstwa rolnego w gminie F., do którego otrzymuje dotacje unijne w wysokości około 12.500 zł rocznie. Posiada również mieszkanie, kawalerkę, którą wynajmuje uzyskując miesięcznie dochód w wysokości 400 zł. Z tytułu utrzymania nieruchomości w S. ponosi miesięcznie koszty: 234,50 z tytułu opłaty za energię elektryczną, z tytułu użytkowania 2 telefonów i Internetu około 150 zł, z tytułu ogrzewania domu drewnem około 2.400 zł rocznie, 32 zł za wywóz śmieci, 1.599 zł z tytułu rocznego podatku od nieruchomości w S., około 20 zł z tytułu zużytej wody. Posiada samochody osobowe marki V. (...) rok produkcji 1994 i V. (...) z 1997 roku produkcji, 4 przyczepy samochodowe pochodzące z 1995, 1996, 2000, 2006 roku produkcji. W dniu 17 lipca 2013 r. sprzedał samochód marki V. (...) rok produkcji 1995 za kwotę 4.500 zł, a 15 maja 2014 r. sprzedał samochód marki A. rok produkcji 2003 za kwotę 20.000 zł. Nadal prowadzi zarejestrowaną działalność gospodarczą w postaci położonego w miejscowości S. zakładu mechaniki pojazdowej. W okresie od 1 lutego 2011 r. do 13 lutego 2012 r. zatrudniał w pełnym wymiarze czasu pracy jako mechanik samochodowego L. R. (1). Z tego tytułu za rok 2008 r. uzyskał przychód w wysokości 36.327,20 zł, a w latach 2009- 2012, prowadząc już księgę przychodów i rozchodów, wykazywał stratę. W 2012 r. wykazał stratę w wysokości 733,35 zł, a w 2013 r. dochód w wysokości 14.804,36 zł. Za okres od stycznia 2014 r. do listopada 2014 r. jego przychód wyniósł około 11.323 zł, a wydatki wyniosły około 9.883 zł, w związku z czym uzyskał jedynie niewielki dochód w wysokości około 1.440 zł. Korzysta ze służby zdrowia w ramach NFZ i leczy się również prywatnie. Droższe badania stara się przeprowadzić przez fundusz. Leczy się u neurologa w E., gdzie na wizyty jeździ mniej więcej raz w miesiącu. Wizyta kosztuje od 50 do 100 zł. Nie ma na stałe przepisanych leków Nie cierpi na inne choroby. Nie leczy się psychiatrycznie, jak również nie korzysta i nie korzystał z terapii psychologicznej.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że powództwo główne w świetle art. 138 k.p.c. w części zasługuje na uwzględnienie, zaś powództwo wzajemne nie jest zasadne.

Sąd Rejonowy uznał, że od dnia wydania orzeczenia ustalającego udział ojca dziecka w ponoszeniu kosztów wychowania i utrzymania małoletniej O. S., jej potrzeby uległy zwiększeniu. Od tego czasu upłynęło bowiem prawie dwa i pół roku. W tym okresie zauważalny był wzrost kosztów jej utrzymania podyktowany postępującym rozwojem psychofizycznym. Obecnie małoletnia potrzebuje wyższych kwot na wyżywienie, środki pielęgnacji, czy też na ubranie i obuwie, z których wyrosła. Ponadto małoletnia trenuje tenis, który wpływa na jej rozwój fizyczny i osobowościowy. Roczny koszt uczestniczenia w tych zajęciach wynosi nie mniej niż 2.500 zł, tj. około 200 zł w stosunku miesięcznym. Poza tym małoletnia kontynuuje naukę, co wpływa na wysokość niezbędnych kosztów związanych z jej utrzymaniem, chociażby z uwagi na konieczność zakupu podręczników i niezbędnych do nauki przyborów, jak również poniesienia opłat związanych z ubezpieczeniem czy składkami klasowymi. Małoletnia ma też sprecyzowane plany dotyczące zakresu egzaminu maturalnego, w związku z czym korzysta zarówno z zajęć w prywatnej szkole języka angielskiego, jak i korepetycji z języka niemieckiego oraz z chemii. Obecnie średniomiesięczne koszty tych zajęć w rozbiciu na 12 miesięcy wynoszą 625 zł. W roku szkolnym 2015- 2016 planuje zwiększenie ilości korepetycji z chemii, w związku czym miesięczne wydatki z powyższych tytułów wzrosną do kwoty około 800 zł.

Sąd I instancji zważył również, że małoletnia podlega aktualnie opiece lekarskiej z powodu dodatkowych schorzeń niż te z czasu określania obowiązku alimentacyjnego. Alergia, która była wówczas leczona u dermatologa, jest nadal powodem leczenia i pojawiły się dodatkowe dolegliwości związane z lekoopornym trądzikiem i uczuleniem na niektóre produkty, w związku z czym małoletnia musi stosować dietę bezmleczną i bezglutenową co wiąże się też z określonymi wydatkami na właściwe produkty spożywcze oraz zakup suplementów diety. Ponadto małoletnia była poddawana licznym prywatnym badaniom diagnostycznym.

Dodatkowo Sąd Rejonowy zważył, że mimo, że w stosunku do daty ostatniego orzeczenia w sprawie nastąpiła poprawa sytuacji materialnej jej matki, która nadal jest dyrektorem oddziału banku (...) w O. i uzyskuje wyższe o około 2.300 zł zarobki, co pozwala jej na zaspakajanie zwiększonych usprawiedliwionych potrzeb małoletniej i wskazywać by mogło, że nie ma potrzeby żądania zwiększenia udziału ojca małoletniej w zaspakajaniu jej usprawiedliwionych potrzeb, to udział ojca w zaspakajaniu tych potrzeb winien być odpowiedni. Zdaniem Sądu I instancji, pozwany – powód wzajemny jest w stanie realizować obowiązek alimentacyjny względem małoletniej na wyższym poziomie. Sąd

Rejonowy nie podzielił stanowiska pozwanego – powoda wzajemnego, że stan jego zdrowia nie pozwala na właściwe prowadzenie zakładu mechaniki pojazdowej. W ocenie Sądu Rejonowego możliwości zarobkowe pozwanego - powoda wzajemnego są znaczne, a przedstawiona przez niego dokumentacja księgowa nie odzwierciedla tych możliwości. Jak sam wskazał, jedyne pożyczki u rodziny zaciągnął w wysokości łącznej 38.000 zł i to w celu spłaty byłej żony w związku z częściowym podziałem majątku dorobkowego. Dodatkowo przeznaczył na ten cel kwoty 24.500 zł z tytułu sprzedaży samochodów, 20.000 zł z tytułu zadośćuczynienia od sprawców napadu, 13.000 zł z tytułu likwidacji ubezpieczenia na życie i 16.000 zł z tytułu odszkodowania za uszkodzony samochód, co daje łączną kwotę 111.500 zł, gdy tymczasem bez zaciągania innych pożyczek czy kredytów do chwili obecnej spłacił na rzecz A. T. łączną kwotę 153.000 zł, czyli o 41.500 zł wyższą niż uzyskane w w/w sposób pieniądze. Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że kwota około 12.500 zł z tytułu dotacji unijnej do gospodarstwa rolnego jest przeznaczana na utrzymanie gospodarstwa, w związku z czym jedyny jego dochód w wysokości 4.800 zł, skoro zakład mechaniki pojazdowej przynosi obecnie straty, pochodzi z wynajmu mieszkania - kawalerki. Nawet więc przyjmując, że dochód ten w całości przeznaczył na spłatę byłej żony to i tak nie wykazał źródła pochodzenia kwoty 36.700 zł, którą przeznaczył na spłatę zobowiązania.

Analizując twierdzenia pozwanego – powoda wzajemnego Sąd Rejonowy zważył, że jego stałe wydatki wynoszą miesięcznie nie mniej niż 1.861 zł. Roczny dochód netto pozwanego, pozwalający na pokrycie tych wydatków winien w związku powyższym wynieść nie mniej niż 22.332 zł. Tymczasem dochód uzyskiwany przez obecną życiową partnerkę A. S. (1) również nie pozwala na pokrycie powyższych stałych wydatków gdyż nie przekracza kwoty 16.800 zł brutto, czyli około 12.000 zł netto. Ponadto Sąd Rejonowy zważył, że nie logicznym jest, aby pozwany – powód wzajemny, mający trudności finansowe i problemy zdrowotne, dokonywał jednorazowej spłaty podatku od nieruchomości, czy też zakupu drewna opałowego na co najmniej dwuletni zapas, uczestniczył w kursie na myśliwego i starał się o pozwolenie na posiadanie broni palnej. Ponadto z zaświadczeń lekarskich pozwanego – powoda wzajemnego nie wynika, żeby ujawnione u niego schorzenia w istotny sposób ograniczały jego możliwości zarobkowe. Sąd Rejonowy zwrócił również uwagę, że pozwany – powód wzajemny nie zlikwidował ani nie zawiesił prowadzonej działalności, co wskazuje, że osiąga z niej dochód, którego nie ujawnia.

Reasumując powyższe, zdaniem Sądu Rejonowego, nie ma przeszkód, aby przy dołożeniu staranności pozwany - powód wzajemny zwiększył swoją aktywność zawodową, uzyskując środki na alimentowanie córki. Jest on osobą dość młodą (ma 44 lata), posiada dobry zawód mechanika pojazdów samochodowych, znaczne doświadczenie w tym zakresie. Z tych przyczyn Sąd I instancji uznał, że w zasięgu jego realnych możliwości jest osiąganie środków finansowych umożliwiających świadczenie alimentów na wskazanym w orzeczeniu sądowym poziomie. Z tego też względu, w ocenie Sądu Rejonowego, powództwo wzajemne A. S. (1) jako bezzasadne i na podstawie art. 138 k.r.o. należało oddalić.

Sąd I instancji nie znalazł jednak podstaw, aby uwzględnić w całości żądanie powódki – pozwanej wzajemnej, uznając, iż w obecnej sytuacji finansowej A. S. (1) nie będzie w stanie uiszczać kwoty po 1.200 zł miesięcznie. W tym kontekście Sąd Rejonowy zważył, że pozwany – powód wzajemny jest po poważnym urazie czaszkowo mózgowym, cierpi na encefalopatię pourazową i z samego charakteru tej jednostki chorobowej istnieją przeciwwskazania do pracy ze środkami chemicznymi, czy też przy produkcji żywności. Powyższe ogranicza możliwość podjęcia przez niego pracy.

W świetle powyższych okoliczności Sąd Rejonowy przyjął, że alimenty określone w kwocie po 700 złotych miesięcznie na rzecz małoletniej, tj. podwyższone o kwotę 100 złotych miesięcznie, pozwany – powód wzajemny jest w stanie łożyć, a ich wysokość jest również adekwatna do bieżących i usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki, przy uwzględnieniu środków pochodzących od matki A. S. (2).

Uwzględniając charakter przedmiotowej sprawy, jak i aktualną sytuację materialną pozwanego - powoda z powództwa wzajemnego tj. brak stałego źródła dochodu, Sąd Rejonowy odstąpił na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach od obciążania go kosztami sądowymi.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd rejonowy orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Powyższy wyrok zaskarżyła małoletnia powódka – pozwana wzajemna O. S. w zakresie pkt I i II (ponad kwotę 700,00 zł) oraz pkt IV, zarzucają mu:

1) obrazę przepisów prawa procesowego poprzez naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. polegającą na:

a) błędnym ustaleniu przez Sąd I Instancji, iż podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej O. S. do wysokości po 700,00 zł miesięcznie jest adekwatne do bieżących i usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki. Sąd I instancji ustalił, że przy uwzględnieniu środków pochodzących od matki małoletniej A. T. podwyższenie alimentów do wysokości 700 zł miesięcznie, a więc tylko o 100 zł, jest adekwatne do bieżących i usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Natomiast przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że miesięczne usprawiedliwione potrzeby małoletniej O. S. wynoszą 2.360 zł. Wydatki te nie obejmują kosztów utrzymania mieszkania zajmowanego przez małoletnią i jej matkę,

b) błędnym ustaleniu przez Sąd I Instancji, że eliminacja pokarmów zawierających gluten i laktozę jest wynikiem ustnych zaleceń lekarskich, i jest to sprzeczne z przedstawionymi wynikami badań alergologicznych, zatem wskazywane wydatki w wysokości łącznej 800 zł na pokarmy bez tych składników są zawyżone. Sąd I instancji błędnie uznał, że wskazywane przez ustawową przedstawicielkę małoletniej wydatki w wysokości łącznej 800 zł na dietę z wyłączeniem glutenu i laktozę są zawyżone, ponieważ nie znajdują potwierdzenia w przedstawionych wynikach badań lekarskich oraz wynikają jedynie z ustnych zaleceń lekarza. Jak wykazało przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe, w szczególności zeznania A. T. oraz przedstawione dokumenty lekarskie małoletnia O. S. jest pod opieką dietetyka, alergologa i gastrologa. Jak podała A. T. małoletnia miała problemy trawienne, bardzo schudła bo aż 16 kilogramów. Pomimo braku wyniku wskazującego na uczulenie na gluten i laktozę lekarz ustnie wskazał na konieczność eliminacji produktów z tymi składnikami. Zalecenie okazało się słuszne, gdyż odkąd małoletnia wyeliminowała z diety te składniki jej stan zdrowia uległ poprawie,

c) błędnym ustaleniu przez Sąd I Instancji, że pozwany A. S. (1) nie będzie w stanie uiszczać na rzecz małoletniej O. S. alimentów w kwocie po 1.200 zł miesięcznie oraz błędnym ustaleniu, że faktyczne dochody w/w kształtują się na kwotę 3.000,00 zł (3.800,00 zł bez opodatkowania i oskładkowania). Sąd I instancji ustalił, że fakt, iż pozwany nie zlikwidował ani nie zawiesił prowadzonej działalności gospodarczej wskazuje, że osiąga z niej dochody, których nie ujawnia. Ponadto z ustaleń Sądu I instancji wynika, że pozwany przeznaczył na spłatę z tytułu podziału majątku dorobkowego kwotę 24.500,00 zł z tytułu sprzedaży samochodów, 13.000,00 zł tytułem likwidacji ubezpieczenia na życie i 16.000,00 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony samochód. Powódka nie może zgodzić się z takimi ustaleniami, albowiem z historii rachunku bankowego z Banku (...) przedłożonego przez A. S. (1) nie wynika, aby były wpłaty z tytułu odszkodowania za uszkodzony samochód lub likwidacji ubezpieczenia na życie. Zasadą jest, że towarzystwa ubezpieczeniowe wszelkie odszkodowania przekazują za pośrednictwem rachunków bankowych. Z historii rachunku bankowego widnieją operacje takie jak przelewy z dnia 30.09.2013 r. na kwotę 5.500,00 zł, 7.700,00 zł, z dnia 02.10.2013 r. na kwotę 1.400,00 zł, z dnia 04.10.2013 r. na kwotę 900,00 zł, z dnia 07.10.2013 r. na kwotę 1.900,00 zł (łącznie kwota 17.400,00 zł, Sąd przyjął 20.000,00 zł) z tytułu zadośćuczynienia od sprawców wypadku. Natomiast saldo na rachunku bankowym na dzień 27.12.2013 r., tj. na 4 dni przed terminem płatności II raty w wysokości 100.000,00 zł wynosiło 22.020,90 zł. Natomiast pozwany - powód wzajemny w dniu 30.12.2013 r. wpłacił kwotę 40.000,00 zł i w dniu 31.12.2013 r. wpłacił kolejne 40.000,00 zł, które nie mają pokrycia w dokumentach. Nie można zaliczyć jak to przyjął Sąd I Instancji, kwoty 20.000,00 zł za sprzedaż samochodu A. o nr rejestracyjnym (...), albowiem transakcja miała miejsce w dniu 15.05.2014 r. Reasumując, kwota 80.000,00 zł (dwa razy po 40.000,00 zł) wpłacona tuż przed spłatą kwoty 100.000,00 zł na rzecz A. T. nie ma potwierdzenia w dowodach zgromadzonych przez Sąd Rejonowy w (...). W dniu 27.01.2014 r. A. S. (1) dokonuje kolejnej wpłaty gotówkowej na swój rachunek w wysokości 10.000,00 zł, która nie ma odzwierciedlenia w dochodach czy innych transakcjach. Załączone po pisma - pozew wzajemny z dnia 09.01.2015 r. umowy pożyczki z członkami rodzin są datowane na grudzień 2014 r.

Ponadto z dalszych ustaleń Sądu I Instancji wynika, że pozwany nie ma żadnych zaległości w regulowaniu jakichkolwiek płatności, a z zaświadczeń lekarskich A. S. (1) nie wynika, żeby ujawnione u niego schorzenia w istotny sposób ograniczały jego możliwości zarobkowe. Mając na uwadze powyższe, nie można zgodzić się z Sądem I Instancji,

że faktyczne dochody pozwanego - powoda wzajemnego to jedynie kwota 3.000,00 zł (3.800 zł bez opodatkowania i oskładkowania). W ocenie powódki - pozwanej wzajemnie przy uwzględnieniu kwot 90.000,00 zł (wpłata gotówki na rachunek kwoty 40.000,00 zł w dniu 30.12.2013 r., kwoty 40.000,00 zł w dniu 31.12.2013 r., kwoty 10.000,00 zł w dniu 27.01.2014 r.) rzeczywiste dochody pozwanego to kwota 8.000,00 - 10.000,00 zł. Powyższe wskazuje, że pozwany A. S. (1) osiąga dochody większe od ujawnionych oraz posiada możliwości zarobkowe, które umożliwią jego przyczynianie się do pokrywania kosztów utrzymania małoletniej córki O. S. w wysokości 1.200 zł miesięcznie,

2) obrazę przepisów prawa procesowego tj. art. 98 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w niniejszej sprawie. Sąd I instancji orzekając o kosztach postępowania pomimo uwzględnienia żądania powódki nie zastosował w sprawie art. 98 k.p.c.,

3) obrazę przepisów prawa procesowego tj. art. 102 k.p.c. poprzez ich zastosowanie w sprawie polegające na odstąpieniu od obciążania pozwanego A. S. (1) kosztami postępowania. W sprawie po stronie pozwanego - powoda wzajemnego A. S. (1) nie zachodzi przypadek szczególnie uzasadniony, który wskazywałby na odstąpienie od obciążania jego kosztami postępowania. Orzekanie o kosztach winno nastąpić na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd I instancji ustalił, że fakt, iż pozwany nie zlikwidował ani nie zawiesił prowadzonej działalności gospodarczej wskazuje, że osiąga z niej dochody, których nie ujawnia. Wskazuje na to brak zaległości w regulowaniu przez pozwanego znacznych płatności. Ustalono także, że zaniża wykazywane dochody, których wysokość należy wskazać na otrzymywaną już kwotę 3.000,00 zł (3.800 zł bez opodatkowania i oskładkowania),

4) obrazę przepisów prawa materialnego poprzez naruszenie art. 135 § 1 k.r.o. w zw. z art. 138 k.r.o. polegające na:

a) przyznaniu przez Sąd I instancji alimentów na rzecz powódki w wysokości 700,00 zł miesięcznie tj. podwyższeniu zasądzonych dnia 22.05.2012 r. alimentów o 100 zł, zamiast podwyższeniu do kwoty 1.200,00 zł. Sąd I instancji uznał, że zachodzą przesłanki uzasadniające jedynie zwiększenie wysokości obowiązku alimentacyjnego o 100,00 zł. Świadczy za tym przede wszystkim rozwój fizyczny małoletniej O. S., która w ciągu 2 lat urosła 12 cm i wymaga ciągłej wymiany odzieży i obuwia, uczestniczy w dodatkowych płatnych zajęciach z języka angielskiego, chemii, języka niemieckiego, uczęszcza na płatne zajęcia z tenisa. Ma także znaczne problemy zdrowotne.

Według przedstawicielki ustawowej miesięczne usprawiedliwione potrzeby małoletniej O. S. wynoszą 2.360 zł. Wydatki te nie obejmują kosztów utrzymania mieszkania zajmowanego przez małoletnią i jej matkę A. T.. Powyższe oznacza, że od orzekania w sprawie o alimenty na rzecz O. S. dnia 22 maja 2012 r. nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca podwyższenia alimentów należnych od pozwanego A. S. (1) do kwoty 1.200 zł miesięcznie,

b) ustalenia przez Sąd I instancji, że w obecnej sytuacji finansowej A. S. (1) nie będzie w stanie uiszczać kwoty alimentów po 1.200 zł miesięcznie, pomimo że możliwości zarobkowego w/w pozwalają na płacenie dochodzonych alimentów. Sąd I instancji wskazał, że nie można pominąć stanu zdrowia pozwanego, że jest po poważnym urazie czaszkowo mózgowym, cierpi na encefalopatię pourazową i z samego charakteru tej jednostki chorobowej istnieją przeciwwskazania do pracy ze środkami chemicznymi, czy też przy produkcji żywności oraz że ogranicza to możliwość podjęcia przez niego pracy. Pozostaje to w sprzeczności z ustaleniami dokonanymi przez Sąd I instancji. Mianowicie postępowanie dowodowe wykazało fakt, iż pozwany nie zlikwidował ani nie zawiesił prowadzonej działalności gospodarczej wskazuje, że osiąga z niej dochody, których nie ujawnia. Wskazuje na to brak zaległości w regulowaniu przez pozwanego znacznych płatności. Sąd I instancji ustalił także, że z zaświadczeń lekarskich pozwanego nie wynika, żeby ujawnione u niego schorzenia w istotny sposób ograniczały jego możliwości zarobkowe. Ustalono także, że zaniża wykazywane dochody, których wysokość należy wskazać na otrzymywaną już kwotę 3.000,00 zł (3.800 zł bez opodatkowania i oskładkowania). Zdaniem powódki, powyżej rzeczywiste dochody są znacznie większe. Sąd wskazał także, że możliwości zarobkowe pozwanego są większe niż wykazywane. Zdaniem Sądu nie ma przeszkód, by jego sytuacja finansowa, a w konsekwencji sytuacja małoletniej O. S. uległa poprawie wskutek dalszego prowadzenia działalności gospodarczej, gdyż nie stoi na przeszkodzie by zatrudnił kwalifikowanego pracownika, zwłaszcza, że w jego zakładzie szereg prac wykonywał już po okresie zatrudnienia L. R. (2). Okoliczność, że pozwany nie zlikwidował

ani nie zawiesił prowadzonej działalności gospodarczej wskazuje na to, że osiąga z niej dochód, którego nie ujawnia, bowiem tylko w ten sposób można wyjaśnić brak zaległości w znacznych płatnościach, przy tak niskim deklarowanym dochodzie. Powyższe wskazuje, że pozwany A. S. (1) osiąga dochody większe od ujawnionych oraz posiada możliwości zarobkowe, które umożliwią jego przyczynić się do pokrywania kosztów utrzymania małoletniej córki O. S. w wysokości 1.200 zł miesięcznie,

c) ustalenia przez Sąd I instancji, że matka małoletniej A. T. jest w stanie partycypować w kosztach jej utrzymania w znacznym zakresie niż ojciec A. S. (1). Sąd I instancji ustalił, że w stosunku do daty ostatniego orzeczenia w sprawie nastąpiła poprawa sytuacji materialnej A. T., która nadal jest dyrektorem Oddziału Banku (...) w O. i uzyskuje wyższe o około 2.300 zł zarobki, co nie może pozostać bez znaczenia dla problematyki zmiany stosunków majątkowych stron. Należy wyraźnie podkreślić, że przykładanie się pozwanego do pokrywania kosztów utrzymania małoletniej O. S. jest jego obowiązkiem. Natomiast jak wykazano w sprawie pozwany absolutnie nie poczuwa się do finansowego dbania o właściwy rozwój córki, jej odpowiednie wykształcenie, przygotowanie do samodzielnego życia, dbania o zdrowie. W ocenie przedstawicielki ustawowej, rodzice małoletniej mają podobne możliwości zarobkowe, z tą różnicą, że dochody A. T. są udokumentowane, a A. S. (1) nie są, co zostało ustalone przez Sąd I instancji. Podkreślenia wymaga fakt, że absolutnie nie można obciążać A. T. zdecydowanie większymi kosztami utrzymania małoletniej O. S. niż ma to miejsce w przypadku pozwanego. Wykazano, że osiąga dochody wyższe niż przedstawił w dokumentacji księgowej, posiada także znaczne możliwości zarobkowe, posiada znaczny majątek nieruchomy, który winien wykorzystać i przyczynić się do utrzymania córki w stopniu adekwatnym do jej potrzeb.

Wskazując na powyższe, apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez podwyższenie z dniem 18 listopada 2014 r. alimentów zasądzonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) w dniu 22.05.2012 r. w sprawie I C 305/11 od pozwanego A. S. (1) na rzecz małoletniej powódki O. S. z kwoty 600,00 złotych miesięcznie do kwoty 1.200,00 złotych miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności każdej raty do rąk matki małoletniej powódki - A. T. i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego oraz zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego za postępowanie przed Sądem II instancji.

Apelację od powyższego wyroku w zakresie pkt I, III i V wniósł również pozwany – powód wzajemny, zarzucając:

1) naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 233 k.p.c. i art. 316 k.p.c. przez pominięcie i nie ustosunkowanie się dokładne i rzetelne do dowodu w postaci zaświadczenia lekarskiego oraz historii medycznej, z których to dokumentów wynika choroba pozwanego - powoda wzajemnego, mająca istotny wpływ na ograniczone jego możliwości zarobkowych,

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść polegający na błędnym przyjęciu, iż pozwany - powód wzajemny ma znaczne możliwości zarobkowe, podczas gdy faktycznie jest on osobą po ciężkim urazie czaszkowo - mózgowym i cierpi na encefalopatię pourazową, co uniemożliwia mu w pełni wykonywanie jego pracy zarobkowej i ogranicza możliwości zarobkowe oraz powoduje zwiększone koszty jego utrzymania,

3) sprzeczność istotnych ustaleń Sądu Rejonowego w Olecku z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 235 § 1 k.r.o. polegający na dokonaniu oceny dowodów w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego poprzez uznanie, iż nie zmieniła się sytuacja życiowa pozwanego - powoda wzajemnego, a wyłącznie małoletniej córki w sytuacji gdy, pozwany - powód wzajemny ma mniejsze możliwości zarobkowe od matki małoletniej powódki - pozwanej wzajemnej, która zarabkuje co najmniej sześć razy więcej niż pozwany - powód wzajemny,

4) sprzeczność istotnych ustaleń Sądu Rejonowego w Olecku z zebrany materiał dowodowy, które miały wpływ na treść orzeczenia poprzez przyjęcie, że sytuacja rodzinna i materialna pozwanego - powoda wzajemnego oraz jego faktyczne możliwości zarobkowe dają mu możliwość opłacenia alimentów w kwocie 700 zł miesięcznie w sytuacji, gdy osiąga on wynagrodzenie w wysokości średnio ok. 1.000,00 zł, a ponadto nie posiada on innych

żadnych możliwości uzyskania dochodu co powoduje, iż orzeczenie Sądu zmusza pozwanego - powoda wzajemnego do zaciągania zobowiązań i pożyczek, których prawdopodobnie nie będzie w stanie spłacić, co wpłynie, iż małoletnia powódka - pozwana wzajemnie będzie miała znacznie wyższy poziom życia niż pozwany,

5) przekroczenie przez Sąd Rejonowy w Olecku granicy swobodnej oceny dowodów poprzez nierozważenie całego w sprawie materiału dowodowego poprzez nieuzasadnione uznanie, że powód - pozwany wzajemny winien partycypować w kosztach utrzymania córki w kwocie 700 zł miesięcznie, w sytuacji, gdy Sąd Rejonowy sam stwierdza, iż pozwany - powód wzajemny nie ma możliwości zarobkowych, jakie posiadał dotychczas,

6) błąd w ustaleniach faktycznych, iż małoletnia powódka - pozwana wzajemna ponosi znaczne wydatki, a jej koszt utrzymania jest to kwota 2.328,00 zł miesięcznie w sytuacji, gdy powódka - pozwana wzajemnie nie przedłożyła żadnego dokumentu (rachunku, faktury, potwierdzenia zapłaty) na kwotę 650 zł miesięcznie tytułu udzielanych korepetycji, a ponadto Sąd ustalił koszty utrzymania małoletniej w wysokości przeciętnej normalnej 4 osobowej rodziny, co świadczy, iż są to koszty utrzymania przewyższające możliwości zarobkowe pozwanego - powoda wzajemnego i to powoduje, iż winien on częściowo uczestniczyć w ich pokrywaniu, tj. w kwocie 400 zł,

7) błąd w ustaleniach faktycznych poprzez niewłaściwe uznanie, iż przedłożone przez pozwanego - powoda wzajemnego umowy pożyczki są wybiegiem w sytuacji, gdy pożyczki od siostry B. S., która datowana jest na 2013 rok była pożyczką wówczas od osoby pracującej, w związku z tym Sąd bezpodstawnie uznał, iż siostra, z uwagi iż w tej chwili obecnej jest osobą bezrobotną nie mogła udzielić pożyczki umową,

8) błędne przyjęcie, iż córka posiada jakąkolwiek alergię w sytuacji, iż powódka - pozwana wzajemna nie przedłożyła żadnego dokumentu, który wynikałby z dokumentacji medycznej, bowiem nawet zalecenia ustne są odnotowywane w historii medycznej choroby, tym bardziej, iż przedłożone wyniki badań wskazują, iż takiej alergii nie ma,

9) błąd w ustaleniach faktycznych, iż małoletnia powódka - pozwana wzajemnie ponosi podwyższone koszty w związku z leczeniem trądziku, w sytuacji, gdy materiał dowodowy wskazuje, iż ostatnie leczenie dermatologiczne miało miejsce w miesiącach czerwiec - sierpień 2014 roku, a wykonywane po tym okresie mikrobiologiczne badania posiewowe przeczą obecności bakterii gronkowca w skórze małoletniej.

Mając na względzie powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez obniżenie zasądzonych alimentów do kwoty 400,00 zł miesięcznie, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zwrot poniesionych kosztów za II instancję.

Zarówno powódka – pozwana wzajemna, jak i pozwany – powód wzajemny domagali się oddalenia apelacji swojego przeciwnika procesowego oraz rozstrzygnięcie o kosztach procesu przed Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył i ustalił, co następuje:

Obie apelacje nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd odwoławczy w znacznym zakresie podziela ustalenia faktyczne i rozważania prawne poczynione przez Sąd I instancji i uznaje je za własne. Apelacje stron postępowania w przeważającej części stanowiły jedynie polemikę z oceną dowodów przeprowadzoną w tej sprawie przez Sąd I instancji. Zastrzeżenia Sądu Okręgowego wzbudziły jedynie ustalenia Sądu Rejonowego w zakresie ogólnej kwoty stanowiącej równowartość uzasadnionych potrzeb małoletniej powódki – pozwanej wzajemnej, która w niniejszej sprawie została zawyżona. Błąd ten jednak nie mógł skutkować zmianą zaskarżonego orzeczenia.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o., rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W myśl z kolei art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Jak stanowi art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Jednym z podstawowych założeń prawa rodzinnego jest obowiązek wzajemnego wspierania się członków rodziny, skonkretyzowany w przepisach regulujących obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka. Sam zaś obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także wychowania. O jego zakresie decydują w każdym przypadku usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz możliwości zarobkowe zobowiązanego. Zakres tych potrzeb, które winny być przez rodziców zaspakajane, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dzieci i przygotowywać je należycie - odpowiednio do ich uzdolnień - do życia w społeczeństwie. Stosownie do tej dyrektywy, rodzice obowiązani są zapewnić dzieciom nie tylko środki na zakup żywności, czy odzieży, ale także na zaspokojenie ich potrzeb kulturalnych i wypoczynku. Zważyć nadto należy, że zgodnie z treścią art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Z przepisu tego wypływa wniosek, iż wysokość rat alimentacyjnych jest wypadkową pomiędzy usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego z jednej strony, z drugiej zaś - majątkowymi i zarobkowymi możliwościami zobowiązanego do alimentacji. W razie zaś zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Zmianą stosunków w rozumieniu przepisu art. 138 k.r.o., jest każda zmiana wpływająca na zmniejszenie lub zwiększenie kryteriów opisanych w przepisie art. 135 § 1 k.r.o. (zmiana ilościowa i jakościowa), z tym, że zmiana ta musi mieć charakter istotny. Innymi słowy chodzi tutaj o istotne zmniejszenie lub zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie lub zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Odnosząc powyższe rozważania do realiów przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż bezsprzecznie od czasu uprawomocnienia się orzeczenia ustalającego wysokość zobowiązania alimentacyjnego pozwanego – powoda wzajemnego wobec powódki – pozwanej wzajemnej, usprawiedliwione potrzeby małoletniej wzrosły.

W ocenie Sądu Okręgowego prawidłowo, zgodnie z art. 138 k.r.o., Sąd Rejonowy przyjął, że podwyższenie alimentów z kwoty 600,00 zł do kwoty 700,00 zł miesięcznie odpowiada aktualnym zwiększonym potrzebom małoletniej oraz jest adekwatne do możliwości finansowych pozwanego – powoda wzajemnego. Ustalenia swoje w tym przedmiocie Sąd Rejonowy poczynił na podstawie porównania stanu istniejącego w dacie poprzedniego orzekania w przedmiocie alimentów (maj 2012 r.) ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu. Nie ulega bowiem wątpliwości, że potrzeby powódki – pozwanej wzajemnej związane z jej kształceniem, rozwojem, zainteresowaniami, podjęciem leczenia się zwiększyły, niemniej jednak ich wysokość nie jest dość znaczna.

Zdaniem Sądu Okręgowego, część wydatków deklarowanych przez matkę na rzecz córki należą do kategorii wydatków zbytkownych lub niecelowych, co stanowiło podstawę do oddalenia apelacji strony powodowej. Należy bowiem zauważyć, że małoletnia jest diagnozowana pod kątem wielu chorób, przy czym ilość tych badań jak też ich celowość budzi zastrzeżenia. Takim przykładem może być chociażby dwukrotne wykonanie badania rezonansowego w krótkim okresie czasu, czy też kilku badań w kierunku endokrynologicznym, które w swoich wynikach nie odbiegły od ustalonych norm. Podobnie można ocenić wprowadzenie całkowitej diety bezglutenowej w sytuacji gdy małoletnia ma stwierdzoną wyłącznie alergię na owies, co ewidentnie prowadzi do wniosku, że działania matki małoletniej w kierunku zakupu żywności w szerokim spektrum wyłącznie bezglutenowej generują znacznie wyższe koszty aniżeli jest to konieczne. Nie można także uznać, aby udział małoletniej w zajęciach tenisowych był zasadny, skoro ma ona nadwyreżony kręgosłup i stawy skokowe oraz kolanowe. Brak jest również akceptacji, aby zakup małoletniej wyłącznie odzieży markowej był konieczny i miał charakter dydaktyczny. Nie można również uznać, aby udział małoletniej w płatnych korepetycjach był zasadny, skoro w szkole osiąga ona bardzo dobre wyniki w nauce i przyjęcie jej na studia nie

jest wątpliwe. W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle wyżej przedstawionych okoliczności nie ma podstaw do przyjęcia, aby koszt utrzymania dziecka oscylował w granicach powyżej 2.000,00 zł miesięcznie.

W przekonaniu Sądu Okręgowego, uzasadnione potrzeby małoletniej powódki – pozwanej wzajemnej kształtują się w granicach kwoty 1.500,00 – 1.700,00 zł, która uwzględnia sytuację majątkową i osobistą obojga rodziców małoletniej. Nie ulega też wątpliwości, że dochody rodziców małoletniej są zróżnicowane. Matka małoletniej pracuje w banku i jej dochody wynoszą ponad 6.000,00 zł miesięcznie, z kolei pozwany prowadzi działalność gospodarczą w zakresie mechaniki samochodowej i jego dochody, tak jak ustalił to Sąd Rejonowy, są mniejsze od dochodów matki powódki – pozwanej wzajemnej. Nie można przy tym pominąć, że możliwości zarobkowe pozwanego – powoda wzajemnego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w pewnym zakresie są ograniczone, chociażby na fakt, że ma stwierdzoną encefalopatię pourazową oraz orzeczoną niepełnosprawność w stopniu lekkim.

W konsekwencji należy uznać, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia przepisów prawa materialnego. Dokonana wykładnia przepisu art. 138 k.r.o. jest prawidłowa i nie ma podstaw do zmiany orzeczenia Sądu I instancji.

Stąd też na mocy art. 385 k.p.c., obie apelacje jako nieuzasadnione, podlegały oddaleniu.